

[Finansministeren.]

har inden for regeringen været drøftet, hvorledes denne lovgivning kunne afløses af en anden lovgivning, der på mere effektiv måde kunne stimulere opsparingen. Vi har ikke tilendebragt disse overvejelser, og det skyldes jo, at der har været mange andre ting at tage vare på, men jeg håber, at vi snart tilendebringer dem. Indtil dette sker, vil jeg mene, at den gældende lovgivning om præmiering af opsparing må fortsætte, og vi vil derfor fremsætte et lovforslag, hvorefter den skal fortsætte et år endnu. På denne baggrund mener jeg, vi skal nøjes med de 200 kr., og så kan vi ved de kommende forhandlinger om præmiering af opsparing se, om vi måske kan gå længere.

I denne forbindelse er også rejst spørgsmålet om grænsen ved de 20 000 kr. Denne indkomstgrænse hænger i høj grad sammen med, hvor stort et beløb man giver skattefrihed for. Når man nøjes med et beløb på 200 kr., er det måske knap så væsentligt, om man sætter indkomstgrænsen ved 20 000 kr. eller ved et andet beløb. Forhøjer man beløbet til 500 kr., tror jeg, det bliver betydelig mere problematisk, hvorvidt 20 000 kr.s grænsen kan sættes i vejret; men det er en af de ting, man kan drøfte mellem anden og tredje behandling.

Der er fremsat en lang række bemærkninger vedrørende ændringerne af forsørgerbegrebet og nedslagsreglerne. Vi er nået frem til enighed om en ændring af forsørgerbegrebet, og det er jeg meget taknemlig for. Dengang forslaget blev fremsat, var det, som om her blev foreslået noget, der var meget asocialt, og som kunne pålægge skatteyderne store byrder; men jeg tror, man kan sige, at netop forhandlingerne om dette punkt har ført til, at der er tilslutning fra alle sider; man har set, at det er betydeligt lettere at kritisere forholdene end at nå frem til en løsning, som kan stå for kritik til alle sider.

Spørgsmålet om nedslagsreglerne har der knap været så stor enighed om, og jeg ser da også af betænkningen — hvad der egentlig overrasker mig — at mindretallet ikke vil stemme for § 32, der omhandler nedslagsreglerne. Jeg ved ikke, om man vil stemme imod. Jeg ved ikke, om oppositionen har gjort sig klart, at der, hvis paragraffen falder ud, nærmest vil ske en

katastrofe, hvis omfang vil blive langt voldsommere, end det vil blive tilfældet, hvis vi gennemfører de små ændringer, jeg har stillet forslag om. Derfor må man vel bede oppositionspartierne om i hvert fald ved tredje behandling at stemme for denne paragraf ved at stemme for lovforslaget som helhed. Oppositionen har imidlertid ikke stillet ændringsforslag til § 32. Skyldes det nu, at man ikke rent teknisk kunne nå at udarbejde dem? Det kan jo være. Men jeg har en fornemmelse af, at det skyldes en anden ting, nemlig at venstre og de konservative ikke indbyrdes kan blive enig om at stille et ændringsforslag, for realiteten er jo, at de konservative ønsker indtægtsgrænsen sat i vejret, medens partiet venstre ønsker den sat ned. Jeg synes, det skal lægges klart frem her i folketinget, at det er det, der er baggrunden. Man kan ikke blive enig om at stemme for det forslag, jeg har stillet, men man kan heller ikke blive enig om, hvordan lovgivningen så skal se ud på dette punkt, og derfor er det, jeg er nået frem til, måske en ret passende mellemvej mellem de anskuelser, der findes på dette punkt.

Jeg må naturligvis tage, at man ikke vil stemme for § 28 vedrørende alimentationsbidragene. Jeg mener ikke, at den argumentation, der er fremført, og som hovedsagelig vedrører de ret store indtægter, er særlig relevant i den forbindelse, men skal for øvrigt ikke forlænge diskussionen fra udvalget heroppe.

Endelig noterer jeg med fuld tilfredshed, at der praktisk talt ikke, bortset fra det ærede medlem hr. Axel Sørensen, blev sagt noget om § 24 vedrørende forsikringsselskaberne — ja undskyld, hvis jeg har overhørt noget af det, det ærede medlem hr. Poul Møller har sagt. Der har jo særlig i pressen været en del uro om denne bestemmelse, og jeg synes, at de ændringsforslag, vi er nået frem til, netop viser betydningen af, at vi forhandlede i udvalget. Jeg tror, at vi alt i alt her er nået frem til bestemmelser, der godt kan holde i fremtiden.

Så skal jeg tage et par af de ting op, som de ærede ordførere mere direkte har helliget sig. Det ærede medlem hr. Foged mente, at vi måtte se på hushjælpproblemet. De synspunkter, det ærede medlem gav udtryk for, er jeg meget uenig i, men jeg er ikke